

Beskæftigelsesarbejder

Under 24. Juli 1945 har Arbejds- og Socialministeriet i et Cirkulære meddelt til Amtmænd, Kommunalbestyrelser m. fl., at der kan iværksættes Arbejder, som har været projekteret som Beredskabsarbejder til Imødegaaelse af den forventede Arbejdsløshed, — dog kun forsaavidt angaar mindre materialekrævende Arbejder. Til disse maa i Almindelighed regnes Arbejder med Udvidelse og Regulering af Kirkegaarde, især naar der til disse ikke skal opføres Hegnsmure ell. lign.

En anden god Oplysning bringer Cirkulæret, idet det meddeles, at hvor Arbejdet aflønnes ved Timebetaling, kan man fremtidigt holde Arbejderne i en 48-Timers-Arbejdsuge imod hidtil 40, — hvilket selvsagt er langt mere tilfredsstillende saavel for Arbejder som for Arbejdsgiver og Bygherre. Den hidtidige Ordning har givet meget Bryderi med Regnskabsføring og Udregning af Mulighederne for fuld Udnyttelse af Tiden, og det har givet Arbejderne en utilfredsstillende Aflønning, hvorfor de bedste af dem hurtigt har søgt at skaffe sig andet Arbejde. Yderligere gøres Aflønningen for Fremtiden endnu bedre derigennem, at den skal ydes med den Timeløn, »der i Henhold til gældende almindelig Overenskomst er fastsat for tilsvarende Arbejde, og saafremt saadan Overenskomst ikke forefindes, med den Timeløn, der sædvanligvis ydes paa den paagældende Egn for tilsvarende Arbejde«, en Bestemmelse, der er indført ved en Tekstanmærkning paa Finansloven, og som maa hilses med den største Tilfredshed. Dermed er Beskæftigelsesarbejder og almindelige Arbejder baade løningsmæssigt og for Arbejdsugen blevet ganske sidestillet, og et ondartet Irritationsmoment for alle interesserede Parter er blevet fjernet. At de henviste Arbejdere endog fritages for Ydelse af Kontingent til Arbejdsløshedsforsikringen skulde

ligefrem favorisere Beskæftigelsesarbejderne, — og dermed faa dem fremmet. Cirkulæret betyder saaledes i alle Henseender et overordentligt Plus til Foranstaltningernes Iværksættelse, og det maa forventes, at den Miskredit, som disse Arbejder har været ude for fra begge Arbejdslejre, maa kunne bortvejres, og at de igangsatte Arbejder hurtigst maa kunne tilendebringes. Thi nægtes kan det jo ikke, at det har voldet endog meget store Ubehageligheder og Ulemper, at Arbejder, som iværksattes allerede for 3—4 Aar siden (selv relativt smaa Arbejder) ikke har kunnet fuldføres, — saa af denne og saa af hin Aarsag.

Endelig har nævnte Ministerium i Cirkulære af $\frac{4}{9}$ 45 fastsat det til mandlige Arbejdere over 18 Aar ydede ekstraordinære Dyrtdistillæg til 15 Øre.

Til de Menighedsraad, som har vist den Tillid til Fremtiden og Krigens snarlige Afslutning, at de er gaaet ind paa de i sin Tid gældende Regler for Beredskabsarbejder, er der den glædelige Ting at notere, at de, for at have ventet til Tidspunktet indtraf, faar ikke 40, men 60 % Tilskud til Arbejdslønnen, og at det samlede Tilskud af offentlige Midler kan gaa helt op til 75 %.

Da vi nu foruden alt det andet ogsaa kan notere, at der er valgt nye Menighedsraad, som maa forudsættes at være i Besiddelse af en vis Portion god Tro paa Fremtiden, en voksende Arbejdsevne og et forhaabentlig stort Initiativ (hvad man paa Gr. af Forholdene ikke kunde paaregne fandtes hos dem, der i 7 Aar havde været bundet til Taburetterne), — ja, saa maa det haabes og forventes, at de benytter den Lejlighed, som findes i den gældende Lov, til at faa sat Kirkegaardsarbejder i Gang (Reguleringer, Udvidelser, Nyanlæg); Loven gælder kun et lille halvt Aars Tid endnu, saa det er om at gribe til. Man véd, hvad man har, men ikke, hvad man faar.